

На Стиховнѣ, гласъ 4-й

Гос - по - ди воз - щедь на крестъ,

пра - дѣд - ню - ю на - шу кля - тву по - тре - билъ е - си,

и со - шедъ во адъ, вѣч - ны - я уз - ни - ки сво - бо - дилъ е - си,

не - тлѣ - ні - е да - ру - я че - ло - вѣ - чес - ко - му ро - ду:

се - го ра - ди по - ю - ще сла - - - - вимъ

Жи - во - тво - ря - ще - е и спа - си - тель - но - е Тво - е вос - та - ні - е.

Богородичень на стиховнѣ, гласъ 4-й

При - зри на моленія Твоихъ рабъ Всене - по - роч - на - я,

у - то - ля - ю - щі лю - та - я на ны во - ста - ні - я,

вся - кі - я скор - би насъ из - мѣ - ня - ю - щі:

Тя бо единому твердое и извѣстное утвержені - е и - ма - мы:

и Тво - е пред - ста - тель - ство стя - жа - - - - хомъ,

да не по - сты - дим - ся Вла - ды - чи - це,      Тя при - зы - ва - ю - щі - и.

По-тщися на умоленіє, Тебѣ вѣрно во-пї-ю - - - щихъ:

ра - дуй - ся Вла - ды - чи - це, всѣхъ по - мо - ще,

ра-до-сте и по-кро - ве, и спа-се-ні-е душъ на - шихъ.